

Stoere houtobjecten
langs de
Zweeuwse kustlijn

Stoere houtobjecten langs de Zeeuwse kustlijn

In het kader van het project Integraal Kustzonebeheer West Zeeuws-Vlaanderen, vinden diverse ontwikkelingen plaats voor het opwaarderen van de volledige Zeeuwse kustlijn. Zo ontwierp het bureau Crepain Binst Architecture voor Breskens een kilometerslange looplijn, een maritieme route langs verschillende elementen die de jachthaven, de vissershaven en het centrum verbindt. Buro Lubbers heeft twee van deze elementen ontworpen: een uitzijkvlonder bij de boothelling en een panoramaterras in de duinen. Beide elementen zijn duidelijk familie van elkaar: ze delen de plastische toepassing van hout en een robuuste vormtaal. Typerend voor beide objecten is ook dat ze de fysieke kenmerken van de omgeving bundelen en expliciet maken. Dat blijkt onder meer uit de gezichtsbepalende keuze van het hout, Bilinga, waarvan de typische zilvergrijze kleur verwijst naar de kleurschakeringen van lucht, zee en land. De toegestane verwerking geeft het hout een levendige uitstraling en maakt de krachten van de elementen voelbaar. De vlonder en het terras trotseren jaar in jaar uit het ruige landschap van water en wind zodat de bezoeker zich in beschutte geborgenheid kan terugtrekken of juist bij een overweldigend vergezicht kan uitwaaien.

Beschut uitzicht

De uitzijkvlonder ligt in het levendige hart van de vissershaven in Breskens, naast de boothelling en diverse visrestaurantjes. Het ontwerp is een inscenering van verschillende uitkijkmomenten en speelt met hoogteniveaus om een divers gebruik te stimuleren. De uitzijkvlonder is toegankelijk vanaf de kade, met een open wand naar de haven en een dichte wand naar de boothelling. Met enkele treden vouwt een deel van de vlonder zich naar beneden richting de waterspiegel. Een smalle strook loopt echter op hetzelfde niveau door, waardoor deze tegelijk als zitplek en

opstapje gebruikt kan worden om over de haven uit te kijken. De vlonder eindigt in een plek die aan drie kanten omsloten is, waardoor de blik naar de kant van de boothelling wordt geleid. Door de manshoge wanden is de plek beschut tegen wind en geschikt om rustig een visje te eten en te genieten van de tewaterlating van de boten. De vlonder wordt druk bezocht door toeristen, bewoners en mensen die in de haven werken. De uitkijkvlonder is uitgevoerd in hout en staal en heeft een robuust karakter, passend bij de locatie, die door wind en zee gekenmerkt wordt.

Spel met waarnemingen

Het panoramaterras bevindt zich aan het einde van de looplijn en is al van veraf zichtbaar. Een stoere trap, met dichte zijwanden die refereren aan de uitkijkvlonder, leidt naar het terras, dat vijf meter boven de duinen zweeft. Het terras biedt een prachtig uitzicht over de gehele kustlijn en de overzijde van de Westerschelde waar Vlissingen zichtbaar is. Het panoramaterras wordt gedragen door flinke kolommen van hergebruikte dukdalven uit de haven. Evenals de vlonder speelt het panoramaterras met de waarneming van de bezoekers. De taps toelopende vorm van de trap lijkt de perspectivische vervorming teniet te doen bij het beklimmen en juist te versterken bij het afdalen. Onderaan het panoramaterras is een speciale bank ontworpen, in dezelfde vormtaal en materialisatie als de vlonder en het terras.